

Hansens Orkester har ført mod det radikale Venstre i vanskelige Tider med Vaaben, som Kendsgerningerne just nu er i Færd med at vende mod Partiet Venstre selv.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Pürschel, der mente, at han kunde synge Begravelsessalme over det radikale Venstre, at noget lignende har det radikale Venstre hørt før, i hvert Fald efter de to første af Aarets Valg; men selv om man ved de foregaaende Valg havde sunget Begravelsessalme over det radikale Venstre, var det radikale Venstre det Parti, som man ved det næste Valg i første Række vendte sine Vaaben imod, og jeg tror, at naar det ærede Medlem Hr. Pürschel nu mener at kunne synge Begravelsessalme over det radikale Venstre, vil man faa at se, at det, han her følger til Jorden, det, han her „begraver“, ofte vil vise sig for det ærede Medlem Hr. Pürschel som noget, der er lyslevende.

I det hele taget er det neppe synderlig frugtbart i al Almindelighed at diskutere Spørgsmaalet om Samarbejde. Det, der er det dragende i politisk Arbejde, det, der har Betydning, det, der bliver staaende gennem Tiderne, er Brydningen mellem bestemte Tanker, bestemte politiske Ideer om den rigtige Ordning af Samfundsforholdene; og det, som er det rigtige og sikkert ogsaa det eneste mulige, er at lade Stillingen til disse bestemte politiske Ideer og de Udslag, denne Stilling giver sig i praktisk Politik, i Lovforslag og Regeringsforanstaltninger, være afgørende for, hvor Delings- og Samlingslinierne skal gaa i dansk Politik i Nutid og Fremtid.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: I Anledning af den sidste ærede Talers Bemærkning om Politiets Mulighed for at komme Uvæsenet i Nyhavn til Livs vil jeg gerne oplyse, at man i Aaret 1920 har inddraget 4 Musiktilladelser dernede, hvorved man paa væsentlig Maade begrænser de paagældende Beværtningers Tiltrækning for Publikum, og endvidere har man i Henhold til Beværterloven givet 3 af Beværterne dernede Advarsel. Men man har indenfor Politiet den Opfattelse, at dette at gaa til en Sag efter § 36 kun vil lykkes overfor de allermost grølle Tilfælde, fordi Bestemmelsen om, at Beværtnings Indehaver skal være ansvarlig for de Misbrug, som finder Sted, vistnok meget let vil føre til, at Domstolene vil være forsigt-

tige med at frakende den vedkommende hans Næringsadkomst.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Heilesen har Ordet for en kort Bemærkning.

Heilesen: Jeg vil gerne overfor det ærede Medlem Hr. Pürschels sidste Bemærkning fastholde, at jeg ser ikke rettere, end at der i Beværterlovens § 36 findes Hjemmel for en virksom Indskriden fra Politiets Side overfor Forholdene i Nyhavn, og det forekommer mig i hvert Fald, at Politiet kunde lade det komme an paa en Prøve, om ikke ogsaa Domstolene vilde anerkende dette.

Mortensen: Jeg vil gerne ligesom adskillige andre Talere pege paa nogle Punkter, hvor der er Mulighed for at skaffe Arbejde. Det er jo saaledes, at vi her ved Indgangen til den kommende Vinter alle frygter det truende Spøgelse: den store Arbejdsløshed. Det er naturligvis i særlig Grad de Folk, som er udsatte for at blive ramt af Arbejdsløsheden, der med Frygt ser mod Vinteren. Jeg tror ikke, det bliver muligt for Regering og Rigsdag at sidde de Krav overhørig, der rejses om Bevillinger til en højere Understøttelse til de arbejdsløse Familieforsørgere end den, der kan gives i Henhold til Forsikringen. Men bedre var det, om vi i saa høj Grad som muligt kunde skaffe Arbejde, og jeg vil i saa Henseende gerne pege paa, at der er en hel Del Privatbaner, hvor Arbejdet ligger klart til at tages op, men Kommunerne er ikke i Stand til at skaffe Pengene. Jeg skal saaledes nævne Banen fra Viborg over Faarup til Mariager. Der er givet Koncession, Banen er udstukket, og for saa vidt er alt i Orden til, at Arbejdet i den nærmeste Fremtid kunde tages op. Men det er ikke muligt for Kommunerne at skaffe Penge, og jeg henstiller, om ikke Staten her kunde komme dem til Hjælp.

Jeg vil ligeledes gerne pege paa de Bestræbelser, der er fremme for at faa en Bane i Egnen mellem Viborg og Silkeborg. Beboerne her havde ønsket en Statsbane anlagt fra Skelhøje til Engesvang, men den daværende Trafikminister, Hassing Jørgensen, gik bestemt imod disse Planer, hvorimod han gav Løfte om at ville være medvirkende til, at der blev anlagt en Transportbane, særlig af Hensyn til Transporten af Tørv og Mergel, paa de Betingelser, at Staten for en rimelig Leje vilde stille Spor og Materiel til Raadighed og betale Halv-